Painos on nyt 7,478

This issue of the Toveritar contains no articles such as require an affirmed translation according to Act of Oct. 15th, 1917.

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

N:o 6 TIISTAINA, HELMIK. 5 P.—TUESDAY, FEBRUARY 5 1918—Kahdeksas vuosikerta.

"Erehdyksiä" ja erheellisiä oikomisia

Viime aikoina on ollut lehtemme paistoilla "hyökkäyksiä" erään toimituksen kirjotuksen johdosta, joka koskee naiskysymystä. Onpa tehty varmoja väitöksiä siihenkin suuntaan, ettei sosialistista naisliikettä olisi olemassakaan, ja että sellainen liike on tarpeeton, vieläpä vahingollinenkin. Tutkikaamme asiaa, ehkäpä siitä päästään selvyyteen.

Toimituksen kirjotus tästä asiasta, joskin se on hajanainen, ei silti ole käsittämätön, edellyttäen että me työläisnaiset koetamme ymmärtää toisiamme mahdollisimman pitkälle, ottaen huomioon minkä verran opintomahdollisuuksia meillä yleensä on kirjotustyöhön. Kuitenkaan ei yksistään tämän lehden toimitus ole "erehtynyt" puhumaan sosialistisesta naisliikkeestä, vaan sen tehneet sosialismin historiankirjottajatkin kertoessaan **yleisestä sosialidemokratisesta naisliikkeestä**, joka ei ole mitään "heijastusta", vaan todellakin olemassa, ja porvarillisella naisliikkeellä ei tämän kanssa ole mitään tekemistä. (Sosialidemokratian vuosisata. Siv. 262.)

Pohjaa sellaiselle liikkeelle Saksassa ovat raivanneet naistyöntekijäin lakot vaateteollisuuden alalla ja etenkin Bebelin kirjottama teos "Nainen ja Sosialismi". Varsinainen sosialistinen naisagitationi alkoi siellä 1890 luvulla. Sittemmin on tämä liike suuresti kasvanut ja on se näytellyt huomattavaa osaa Saksan sosialistipuolueessa. Saksan sosialistinen naisjärjestö on pitänyt järjestökokouksiaan joka toinen vuosi puoluepäiväin yhteydessä ja on sillä oma aikakauslehtensäkin "Die Gleichheit" (Tasa-arvoisuus) Clara Zetkinin toimittamana. Kirjassaan "Zur Frage des Frauenwahlrechts" (Naisten äänioikeuskysymys) puhuu Clara Zetkin **proletaarisesta naisliikkeestä**, joten tämä liike jo silloin oli ja tunnustettiin olevan olemassa.

Suomessa Sosialidemokratisen Naisliiton toiminta naisten äänioikeustaisteluissa, ja myöhemmin naisten eduskuntatyössään kohdistama toiminta vallitsevien epäkohtain poistamiseksi naisen oikeudellisessa asemassa, on siksi tunnettua, ettei huulisi voitavan tehdä sosialistista naisliikettä olemattomaksi. Koskapa auktoritteettimmekin ovat suuskaltaneet puhua sosialistisesta naisliikkeestä, niin voimme kai mekin tuota nimitystä huoletta käyttää puhuessamme sosialistinaisten pyrkimyksistä, tekemättä mitään sellaista hairahdusta, johon voisi kiinni tarrata.

Onko naisliike sosialistipuolueen yhteydessä tarpeellinen? — Työläisluokan miesten olosuhteet ovat viheliäiset, mutta naisten kohtalo on vieläkin kurjempi miesten kohtaloon verrattuna. Mitä syvemmällä köyhyydessä mies on elänyt, sitä kurjempi on hänestä riippuvan naisen asema ollut siksi, että nainen on usein ollut sen lisäksi vielä miehen orja. Täten on yhteiskunnan pohjakerroksessa nainen kantanut koko kansan raskainta yhteistä painostusta. Proletaaristen naisten liike on tehnyt yksinomaista herätystyötä naissuvun täydellisempien ja korkeimpien poliittisten oikeuksien puolesta. Se on herättänyt naisessa pyrkimyksen kehittää vapaata persoonallisuuttaan ja naisen kehitys vapaaksi erikoisluonteeksi tulee välttämättömäksi rakkauden ja avioliitonkin edellytykseksi silloin, kun kysymyksessä on suhteen rakentaminen luokkatietoisen miehen kanssa. Suomen S. Dem. Naisliitosta mainittaessa sanotaan: "Paitsi puolueen varsinaisen ohjelman edistämiseksi on liitto erikoisesti työskennellyt naisten valtiollisen ja kunnallisen äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden, suojeluslainsäädännön, äitiusvakuutuksen, raittiuden, säveyden y. m. hyväksi keskustelukokousten sekä julkaisujen kautta" (Yhteiskunnallinen käsikirja, siv. 315.) — Mitä tämä on, ellei puhtaasti sosialistista naisliikettä, ja saattaako tällainen liike olla vahingollinen, ja hidastuttaako se sosialismin voittokulkua?

Voiko työläisnaisella ja -miehellä olla mitään erikoisia omia etuja, jotka eivät tähtäisi samaan päämäärään? — Koska proletaarisen naisliikkeen ensi kädessä on pakko taistella kapitalistista yhteiskuntajärjestelmää vastaan, niin mitään vahinkoa sosialistipuolueelle työläisnaisten erikoistoiminnasta itsensä kasvattamiseksi tuskin lienee, sillä köyhälistön naiseukin tarvitsee yhteiskunnallista tasa-arvoisuutta kyetäkseen tehokkaasti ottamaan osaa yhteiskunnalliseen taisteluun. Tämä naisen mukaan tempaaminen on uudistus, joka luo naisesta yhteiskunnallisen tekijän ja tasa-arvoisen taisteluveriin miehen kanssa, ja juuri tämä on päämääränä sos. dem. naisliikkeellä ollut siellä, missä naiset ovat sosialidemokratiseen puolueeseen erikoisia naisjärjestöjä muodostaneet. Mainitessaan naisten äänioikeuskysymyksestä sanoo Clara Zetkin: "Heti kun sosialistipuolue oli syntynyt, hyväksyi se vaatimuksen yhtäläisistä oikeuksista miehelle ja naiselle poliittiseen ohjelmaansa", ja tämän saavuttamiseksi on Saksan sosialidemokratinen naisliike tehnyt voitavansa, voimakkaan agitationityön muodossa naisten keskuudessa, mikä yleensä tunnustettavasti on edistänyt Saksan sosialidemokratisen puolueen toimintaa. Tuleeko tällainen liike yhä olemaan kanankin tarpeellinen, sen osottaa meille tulevaisuus ja siitä ennusteleminen ei ole tämän kyhäyksen tarkotus.

Naisliikkeen tarpeellisuuden olemme me Amerikan suomalaiset sosialistinaisetkin älynneet, koskapa meillä on oma lehtemme. Naisjärjestöä meillä tosin ei ole, mutta se kai ei todista, että me naiset täällä Amerikassa olisimme Europassa olevia työläissiskojamme kehittyneempiä, pikemmin päinvastoin. Toverittaren tarkotus on ollut enpäässä meidän naisten kasvattaminen luokkatietoisiksi sosialistipuolueen jäseniksi, kohottaa meitä oman arvomme tuntemiseen ihmisinä ja viitata meille tietä elämänsisällyksemme rikastuttamiseen ja syventämiseen. Väitettäköön ettei Toveritar olekaan **erikoisesti naisia varten**, vaan puhtaasti sosialistinen viikkolehti. Kuitenkin haluttiin Toverissa joku aika sitten **"naisten lehden"** toimittajaa, jolla epäilemättä tarkotettiin Toverittaren toimittajaa, ja sitäpaitsi on Toverittaren aloaikana vuosien vieriessä, lukemattomia kertoja vedottu naisiin ja naisten luokkatietoisuuteen **"oman lehtensä"** kannattamiseksi, ettei voine parhaimmallakaan tahdolla erehtyä siinä, ketä varten Toveritarta julaistaan ja mikä sen perimmäiseen tehtävä on. Joka tapauksessa on Toveritar **naisten agitationilehtenä** tehnyt tehtävänsä suomalaisten työläisnaisten herättämiseksi puoluetoimintaan tässä maassa ja huultavasti tullaan sitä edelleenkin vielä tarvitsemaan huolimatta siitä, että meillä jo ennestään on kolme sosialistista päivälehteä.

Tämä nimitys "sosialistinen naisliike" on nähtävästi nostanut "pohjasakan käymään" "nukkuvassa Astoriassa" aivan kuin olisi keksitty joku "majesteettirikos". Mutta kumpi lienee todellakin suurempi virhe, sekö että joku henkilö, olkoonpa vähän Toverittaren toimittaja, joka on ottanut puoluetoimintaan osaa enintäin vuoden ajan kirjottaa hajanaisen kirjotuksen, vai sekö, kun joku toinen, vuosikymmenen ajan puoluetoimintaan aktiivisesti osaa ottanut henkilö, kirjottaa meille täydellisesti sosialismista poikkeavia ajatuksia, kompastellen sinne tänne. Tarkoitan Selma-tätiä ja hänen haparoimistaan Toveritarta toimittaessaan.

Mitä taasen siihen Saima Saarisen väitökseen tulee, että: "On harva se kirjottaja, joka ei voi kirjottaa niin selvästi, etta siitä toinen parhaimmallakaan tahdolla ei voi tehdä sekasotkua, jos vaan kirjottajalla itsellaan on selvä käsitys asiasta, mistä on lähtenyt kirjottamaan", niin on tämä lause itsessään ja sitä seuraava selostus paras näyte "sekasotkusta", josta tosiaan hyvällä tahdollakaan ei ajatuksen ydintä saa "haravahansa".

Näyttaapä miltei siltä, kuin emme kunnollista toimittajaa lehdellemme saisi muuten, kuin kasvattamalla sellaisen itsellemme. Jos me naiset todellakin olemme niin köyhiä, ettemme pysty omaa lehteämme toimittamaan, niin tällaisesta tilanteesta päästäksemme on meidän viivyttelemätta käytävä toimittajaa itsellemme **kasvattamaan**. Ellei nykyisestä toimittajasta, joka kokeilijana tuskin on päässyt siinattuun alkuunkaan, tule kalua, niin asettakaamme **harjottelemaan** joku toinen asiaan innostunut Toverittaren vakituisista avustajista, josta on hyviä edellytyksiä, ja käykäämme häntä ohjaamaan, ei kukkoilemalla ja ilkeamielisesti, vaan toveraudella, jonka päämääränä on yhteinen hyvä.

Toveruudella, Maissi Heikkinen.

TUHLAUSTA

Kolme neljättäosaa Yhdysvalloissa asuvista ihmisistä saa elintarpeita säännöllisesti vähemmän kuin mitä he tarvitsisivat pysyäkseen rummiillisesti hyvässä kunnossa.

Me tuhlaamme joka vuosi huonnonrikkauksia, kone-voimaa seka ismisfaidokkuutta ja tarmoa niin paljon, että tuo tuhlattu maarä taydellisesti riittäisi tyydyttämään jokaisen tässä maassa asuvan ihmisolennon tarpeet.

(Jatkoa toisella sivulla)